21/05/2023

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Πτωχοκομείου – Συμπροσευχόμενος ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Πτωχοκομείου Αθηνών χοροστάτησε το πρωί της Κυριακής του Τυφλού 21 Μαΐου 2023 ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, στο Όρθρο και στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας που τέλεσε ο Πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής, Αρχιμανδρίτης Βαρνάβας Θεοχάρης. Παρέστη συμπροσευχόμενος ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ κ. Ιερώνυμος.

Παρέστησαν, αρκετοί Αρχιερείς, ο **Δήμαρχος Αθηναίων κ. Κώστας Μπακογιάννης**, εκπρόσωποι της **Ελεήμονος Εταιρείας Αθηνών Γηροκομείο-Πτωχοκομείο**, κλήρος και λαός.

Ο **Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Διευθυντής Εκπροσωπήσεως του Γραφείου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Αθήνα**, αναφέρθηκε στην εορτή των **Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης**, ενώ χαρακτήρισε την ημέρα σημαντική, διότι παραχωρήθηκε -με την υποστήριξη και την συμβολή του Αρχιεπισκόπου ο εν λόγω Ναός στο **Οικουμενικό Πατριαρχείο**. Μίλησε, ακόμη, για την ιστορία του ναού και έκανε αναφορά στους ευεργέτες του ναού.

Αμέσως μετά ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε: «Η καρδία ημών κατά την ώραν ταύτην κατακλύζεται υπό αισθημάτων βαθείας συγκινήσεως, αδελφικής αγάπης και πολλής ευφροσύνης, καθότι δια ζώσης απευθύνομεν και αύθις προς Υμάς, τον της θεομεγαλύντου της Κωνσταντινουπόλεως Εκκλησίας σοφόν Ιθύντορα και Ποδηγέτην, αναστασίμους προσρήσεις, και Σας υποδεχόμεθα εις τον περικαλλέστατον τούτον Ναόν του εν Αγίοις Πατρός ημών Νικολάου του Θαυματουργού, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, και, μάλιστα, κατά μίαν όλως ιδιαιτέραν ημέραν. Ημέραν καθ’ ην εορτάζομεν την μνήμην των Αγίων θεοστέπτων βασιλέων και ισαποστόλων Κωνσταντίνου και της μητρός αυτού Ελένης. Μετά δέους και ευλαβείας αναμιμνησκόμεθα ότι ότε ο Μέγας Κωνσταντίνος διευθέτησε τα εν Ρώμη πράγματα, εξεκίνησε προς την Ανατολήν και ελθών εις το Βυζάντιον έκτισε την επ’ ονόματι αυτού νέαν του κράτους πρωτεύουσαν, της οποίας ετέλεσε μεγαλοπρεπώς τα εγκαίνια. Προσέτι, ότι υπήρξεν ο πρώτος χριστιανός Ρωμαίος αυτοκράτωρ, υποστηρίξας ενθέρμως τον Χριστιανισμόν, τον οποίον οι προ αυτού αυτοκράτορες απηνώς κατεδίωξαν. Και τανύν έχομεν εν μέσω πληθούσης Εκκλησίας, κατά την αγίαν εορτήν ταύτην, τον της Βασιλίδος των πόλεων Αρχιεπίσκοπον και Οικουμενικόν Πατριάρχην, τον Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίον, τον φέροντα εις τους ώμους αυτού την ιεράν παρακαταθήκην της πίστεως, της ιστορίας, της χαράς, της θλίψεως και της οδύνης του ευσεβούς ημών Γένους. Του Γένους, το οποίον πορεύεται την σταυρικήν και αναστάσιμον οδόν αυτού μετά πολλής πίστεως, ευλαβείας και αφοσιώσεως προς την Εκκλησίαν. Μάρτυρες αυτής της πίστεως εγενόμεθα οι πάντες κατά την πρόσφατον έλευσιν της θαυματουργού εικόνος της Θεομήτορος, της επονομαζομένης «Άξιόν Εστι». Ευσεβείς χριστιανοί πάσης ηλικίας μετά πολλού πόθου και σεβασμού ανέμενον επί ώρας την σειράν των δια να προσκυνήσουν το ιερόν εκτύπωμα της Κυρίας ημών Θεοτόκου και να εκφράσουν ούτω την αγάπην, την τιμήν και τον σεβασμόν προς την Υπέρμαχον Στρατηγόν του Έθνους ημών. Διό και συγκεκινημένοι ευχαριστούμεν τω Κυρίω ότι διατηρεί άσβεστον την φλόγα της πίστεως εις τας

καρδίας του ευσεβούς λαού μας».

Ο **Αρχιεπίσκοπος** επεσήμανε, ακόμη: «Αλλά η χαρά και η πνευματική ευφροσύνη ημών γίνεται ακόμη μεγαλυτέρα, καθότι η ημετέρα Μετριότης παραχωρεί επισήμως σήμερον, με την συγκατάθεσιν του Δήμου Αθηναίων, τον ιερόν τούτον Ναόν εις το Οικουμενικόν Πατριαρχείον δια την εξυπηρέτησιν των λειτουργικών αυτού αναγκών. Ο εν λόγω Ναός αποτελεί ιστορικόν και αρχιτεκτονικόν καύχημα των Αθηνών και χαιρόμεθα διότι από του νυν θα αποτελή καύχημα και της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Ως εκ τούτου, η Αγία Εκκλησία αύτη, του εν Αγίοις Πατρός ημών Νικολάου είναι από της σήμερον σύμβολον ενότητος, συναλληλίας, τιμής και αγάπης μεταξύ του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδος».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ευχαρίστησε τον Αρχιεπίσκοπο, τον Δήμαρχο Αθηναίων και την Ελεήμονα Εταιρεία Αθηνών Γηροκομείο-Πτωχοκομείο και αναφέρθηκε στην παραχώρηση του Ναού προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο τονίζοντας πως «ὁ Ἀναστὰς Χριστὸς ἐφέτος, πέραν τῶν ἄλλων πασχαλίων δωρεῶν Του, ἐπεφύλαξε καὶ ἕνα ἀκόμη πολύτιμον δώρημα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἕνα ἱερὸν θυσιαστήριον εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν σεβά-σμιον τοῦτον καὶ ἱστορικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος μᾶς παρεχωρήθη ἐν εὐλαβείᾳ καὶ φιλαδελφίᾳ ἐκτενεῖ. Ὁ ἱερὸς οὗτος Ναὸς, ὑπέροχον ἀρχιτεκτόνημα Βυζαντινῆς τεχνοτροπίας, εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἄστεως, μᾶς παρεχωρήθη παρὰ τῆς «Ἐλεήμονος Ἑται-ρείας», εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ καὶ Συλλειτουργοῦ κ. Ἱερωνύμου, καὶ συμβολίζει, ὅπως ὁ ἴδιος εὐστόχως ὑπεγράμμισε, «τὴν ἑνότητα καὶ τὰς ἀδελφικὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες πρὸς τὸν Μακαριώτατον δι’ αὐτὴν του τὴν φιλάδελφον ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας ἔγραψεν ὄντως χρυσῆν σελίδα ἱστορίας εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ θερμῶς τὸν εὐχαριστοῦμεν ἐκ βάθους καρδίας. Ἐκ τοῦ ἱεροῦ θυσια-στηρίου τούτου, ἐκτενεῖς θὰ ἀναπέμπωνται πάντοτε δεήσεις καἰ θερμαὶ ἱκεσίαι πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύ-σεως τῆς πολυφιλήτου εἰς ἡμᾶς Μακαριότητός του, ὑπὲρ εὐσταθείας τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος αὐτῆς. Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικο-λάου θὰ εἶναι μία μόνιμος φανέρωσις τῆς ἀγάπης τῆς ἡμῶν Μετριό-τητος πρὸς τὸν ἁγιοτόκον τοῦτον καὶ θεόσωστον τόπον, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐσεβούσης Ἑλλάδος πρὸς τὴν Μητέρα καὶ Τιθηνὸν Βυζαντίδα Ἐκκλη-σίαν, καθὼς καὶ τοῦ «τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν αλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν» (Ρωμ. ιε΄, 5)!

Ταυτοχρόνως, διὰ λόγους δικαιοσύνης, ὀφειλετικῶς ἐκφράζομεν τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν ἄγοντα σήμερον τά ὀνομαστήρια αὐτοῦ Ἐντιμότατον Δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Κωνσταν-τῖνον Μπακογιάννην διὰ τὴν θερμὴν συνεπικουρίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ. Σπυρίδωνα Χαμακιώτην, Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐλεήμονος Ἑταιρείας καὶ πρὸς πάντα τὰ περὶ αὐτὸν Ἀξιότιμα Μέλη, διὰ τὴν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρόθυμον καὶ γενναιόφρονα ἀνταπό-κρισίν των εἰς τὴν ἀνάγκην του νὰ ἀποκτήσῃ ἱερὸν θυσιαστήριον ἐν Ἀθήναις. Δὲν ἀγνοοῦμεν ἐπίσης τὸν θετικὸν καὶ καίριον ρόλον, τὸν ὁποῖον διεδραμάτισεν εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ὁ πάντοτε εὐγενὴς καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀποτελεσματικὸς Ἱερώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἐκπροσωπήσεως τοῦ Οἰκου-μενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ ἐπὶ τούτοις τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπῆρξεν, ὡς γνωστόν, εὐλαβὲς κτίσμα τοῦ μακαρίας μνήμης ἀειμνήστου ἐκείνου Ὁμογενοῦς καὶ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Ἀνδρέου Συγγροῦ, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ὑπάρχει τὸ προσκυνητάριον τοῦ προστάτου αὐτοῦ Ἁγίου Ἀπο-στόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, τοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου καὶ προστάτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τοῦτο ἀναμφιβόλως μᾶς δίδει μίαν αἴσθησιν μεγαλυτέρας ἐγγύτητος καὶ οἰκειότητος πρὸς τὸν χῶρον. Προσφάτως, καθὼς πληροφορούμεθα, ἔγινεν ἡ ἀποκατάστασις τῶν φθαρεισῶν ἁγιογραφιῶν τοῦ Ναοῦ καὶ ἄλλαι ἀνακαινιστικαὶ ἐργασίαι, δαπάναις τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου κ. Νικολάου Πατέρα καὶ τῆς Εὐγενεστάτης μητρὸς αὐτοῦ Ἀναστασίας, οἱ ὁποῖοι «ἠγάπησαν εὐπρέπειαν οἴκου Κυρίου». Τοὺς συγχαίρομεν ἐγκαρδίως διὰ τὴν εὐσεβῆ μέριμναν καὶ τὴν ἀρχοντικὴν φιλογένειάν των και τους ευχαριστούμε εκ βάθους καρδίας.

Ἑορτάζοντος σήμερον τήν μνήμην τοῦ Ἰσαποστόλου Μ. Κωνσταντίνου, ἄς ἐνθυμηθοῦμε, πρὶν κατακλείσωμεν τὸν λόγον, ὅτι μετὰ ἀπὸ τὸ ὑπερ-φυὲς ἐκεῖνο ὅραμα τοῦ «Ἐν τούτῳ νίκα» παρὰ τὴν γέφυραν Μίλβιο, ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἤλλαξεν ἄρδην τὰ δεδομένα, ἐξήγαγε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰς κατα-κόμβας, ἠλευθέρωσε τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν ὑπηκόων του, κατέστησε φιλανθρωποτέραν τὴν κρατικὴν νομοθεσίαν, ἐτίμησε τὴν Ἀναστάσιμον ἡμέραν, θεσπίζων τὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς, ἐλάμπρυνε τὴν χριστιανικὴν λατρείαν διὰ τῆς ἀνεγέρσεως πλείστων μνημειακῶν ἱερῶν Ναῶν εἰς κάθε σημεῖον τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀνεζήτησε μετὰ τῆς Μητρός του καὶ εὗρε τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐσεβάσθη τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱεραρχίαν καὶ ἐτίμησε πολυτρόπως τὸν θεσμὸν τῶν Ἐπισκόπων, περιεθρίγκωσε τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ εὐσεβοῦς Δόγματος διὰ τῆς συγκλήσεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἁγίας Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἄλλα ὅσια πολλά, ἀναδειχθεὶς «ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολος» καὶ ὑπογραμμὸς φιλοχρίστου ἄρχοντος! Εἴθε τὸ παράδειγμά του νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς διὰ τῆς τιμίας καὶ ἐλευθέρας ψήφου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκλεγησομένους σήμερον νέους ἐκπροσώπους του εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἡμεῖς εὐχόμεθα, προσευχόμεθα καὶ ἐκ προοιμίου εὐλογοῦμεν, προσδοκῶντες τὰ βέλτιστα διὰ τὸν εὐλογημένον Λαὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος!».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: [Ρεπορτάζ ope.gr: Οικουμενικός Πατριάρχης και Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στον Άγιο Νικόλαο Πτωχοκομείου]

Περισσότερες φωτογραφίες μέσα από τον φακό του Νίκου Παπαχρήστου:

INRI

XPICTOC
XPICTOC

Αναλυτικά η ομιλία της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου κατά τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Πτωχοκομείου την Κυριακή του Τυφλού, 21 Μαίου 2023:

Μακαριώτατε,

Τιμιώτατοι Ἀδελφοί Ἱεράρχαι,

Εὐλαβέστατοι Κληρικοί,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες Ὀφφικιάλιοι,

Ἐντιμότατε κ. Δήμαρχε Ἀθηναίων,

Εὐλογημένα καὶ λίαν ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας,

Χριστὸς Ἀνέστη!

Αἶνον καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντα καὶ αἰωνίως Ζῶντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος μᾶς συνήγαγε σήμερον εἰς Εὐχαριστιακὴν σύναξιν ἐνταῦθα, μέσα εἰς τὴν εὐφρόσυνον καὶ μυρευώδη Πασχάλιον περίοδον, διὰ νὰ Τὸν λατρεύσωμεν, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Αἰωνίου Πατρὸς καὶ τοῦ Συναϊδίου καὶ Παναγίου Πνεύματος! Καὶ μάλιστα, κατ’ εὐτυχῆ σύμπτωσιν, ἑορταζο-μένου τοῦ θεοστέπτου πρώτου εὐσεβοῦς Ἄνακτος καὶ Ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τοῦ θεμελιωτοῦ καὶ κτήτορος τῆς καθ᾽ ἡμᾶς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ἀνταξίας μητρὸς αὐτοῦ Ἁγίας Ἑλένης!

Ἀνάστασις!.. Ἔαρ φύσεως καὶ ψυχῶν! Ἐλπὶς βεβαιοτάτη Ζωῆς αἰωνίου ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε, καὶ πλέον «πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»! Μὲ φαιδρὰς λαμπάδας εὐσεβείας καὶ πίστεως εἰς τὰς χεῖρας, οἱ Χριστιανοὶ «θανάτου ἑορτά-ζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον Εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον»! Τί καὶ ἄν δὲν μᾶς ἔλειψαν τὰ προβλήματα, τὰ ὀδυνηρὰ καὶ δακρυώδη συμβαίνοντα τῆς καθημερι-νότητος; Ὁ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ περιεβλήθημεν δύναμιν! Τὴν ἰδικήν Του δύναμιν! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς μας ἀνοίχθηκαν, ὅπως τοῦ τέως τυφλοῦ ἐκ γενετῆς τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, καὶ βλέπομεν καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, τὴν ἀλήθειαν τῆς ζωῆς, τὴν ἀλήθειαν τῆς αἰωνιότητος! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ οἱ πόδες μας ἐστερεώθησαν ἐπὶ τοῦ ἀκλονήτου ἐδάφους τῆς Πίστεως, ἡ ὁποία δύναται καὶ ὄρη μεθιστάνειν! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ αἱ χεῖρες μας ἐλευθέρως πλέον ἡμποροῦν νὰ κινοῦνται πρὸς ἐργασίαν τοῦ ἀγαθοῦ, πρὸς ἔμπρακτον ἔκφρασιν τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς ὑγιοῦς ἀγάπης! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Χάρις Του μᾶς κατακλύζει, ἡ χαρά Του πλημμυρίζει τὰς καρδίας μας! Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ τὰς ἐντολάς Του μὲ ἐνθουσιασμὸν προσπαθοῦμε νὰ τηρῶμεν! Αὐτὸ εἶναι τὸ πασχάλιον βίωμά μας! Τὸν ἀναστάσιμον χαρακτῆρα τῆς πίστεώς μας

διαφυλάσσει καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Αὐτὸ ζῇ καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μήτηρ Ἐκκλησία! Αὐτὸ εὐαγγελίζεται ἐπὶ τόσους αἰῶνας! Αὐτὸ βιώνομεν καὶ σήμερον ἀπὸ κοινοῦ μαζί σας ἐδῶ εἰς τὸ Κλεινὸν Ἄστυ! Ἀλλ᾽ ὁ Ἀναστὰς Χριστὸς ἐφέτος, πέραν τῶν ἄλλων πασχαλίων δωρεῶν Του, ἐπεφύλαξε καὶ ἕνα ἀκόμη πολύτιμον δώρημα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἕνα ἱερὸν θυσιαστήριον εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν σεβά-σμιον τοῦτον καὶ ἱστορικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος μᾶς παρεχωρήθη ἐν εὐλαβείᾳ καὶ φιλαδελφίᾳ ἐκτενεῖ. Ὁ ἱερὸς οὗτος Ναὸς, ὑπέροχον ἀρχιτεκτόνημα Βυζαντινῆς τεχνοτροπίας, εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἄστεως, μᾶς παρεχωρήθη παρὰ τῆς «Ἐλεήμονος Ἑται-ρείας», εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ καὶ Συλλειτουργοῦ κ. Ἱερωνύμου, καὶ συμβολίζει, ὅπως ὁ ἴδιος εὐστόχως ὑπεγράμμισε, «τὴν ἑνότητα καὶ τὰς ἀδελφικὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες πρὸς τὸν Μακαριώτατον δι’ αὐτὴν του τὴν φιλάδελφον ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας ἔγραψεν ὄντως χρυσῆν σελίδα ἱστορίας εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ θερμῶς τὸν εὐχαριστοῦμεν ἐκ βάθους καρδίας. Ἐκ τοῦ ἱεροῦ θυσια-στηρίου τούτου, ἐκτενεῖς θὰ ἀναπέμπωνται πάντοτε δεήσεις καἰ θερμαὶ ἱκεσίαι πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύ-σεως τῆς πολυφιλήτου εἰς ἡμᾶς Μακαριότητός του, ὑπὲρ εὐσταθείας τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος αὐτῆς. Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικο-λάου θὰ εἶναι μία μόνιμος φανέρωσις τῆς ἀγάπης τῆς ἡμῶν Μετριό-τητος πρὸς τὸν ἁγιοτόκον τοῦτον καὶ θεόσωστον τόπον, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐσεβούσης Ἑλλάδος πρὸς τὴν Μητέρα καὶ Τιθηνὸν Βυζαντίδα Ἐκκλη-σίαν, καθὼς καὶ τοῦ «τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν αλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν» (Ρωμ. ιε΄, 5)!

Ταυτοχρόνως, διὰ λόγους δικαιοσύνης, ὀφειλετικῶς ἐκφράζομεν τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν ἄγοντα σήμερον τά ὀνομαστήρια αὐτοῦ Ἐντιμότατον Δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Κωνσταν-τῖνον Μπακογιάννην διὰ τὴν θερμὴν συνεπικουρίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ. Σπυρίδωνα Χαμακιώτην, Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐλεήμονος Ἑταιρείας καὶ πρὸς πάντα τὰ περὶ αὐτὸν Ἀξιότιμα Μέλη, διὰ τὴν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πρόθυμον καὶ γενναιόφρονα ἀνταπό-κρισίν των εἰς τὴν ἀνάγκην του νὰ ἀποκτήσῃ ἱερὸν θυσιαστήριον ἐν Ἀθήναις. Δὲν ἀγνοοῦμεν ἐπίσης τὸν θετικὸν καὶ καίριον ρόλον, τὸν ὁποῖον διεδραμάτισεν εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ὁ πάντοτε εὐγενὴς καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀποτελεσματικὸς Ἱερώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἐκπροσωπήσεως τοῦ Οἰκου-μενικοῦ

Πατριαρχείου ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ ἐπὶ τούτοις τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπῆρξεν, ὡς γνωστόν, εὐλαβὲς κτίσμα τοῦ μακαρίας μνήμης ἀειμνήστου ἐκείνου Ὁμογενοῦς καὶ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Ἀνδρέου Συγγροῦ, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ὑπάρχει τὸ προσκυνητάριον τοῦ προστάτου αὐτοῦ Ἁγίου Ἀπο-στόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, τοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου καὶ προστάτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τοῦτο ἀναμφιβόλως μᾶς δίδει μίαν αἴσθησιν μεγαλυτέρας ἐγγύτητος καὶ οἰκειότητος πρὸς τὸν χῶρον. Προσφάτως, καθὼς πληροφορούμεθα, ἔγινεν ἡ ἀποκατάστασις τῶν φθαρεισῶν ἁγιογραφιῶν τοῦ Ναοῦ καὶ ἄλλαι ἀνακαινιστικαὶ ἐργασίαι, δαπάναις τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου κ. Νικολάου Πατέρα καὶ τῆς Εὐγενεστάτης μητρὸς αὐτοῦ Ἀναστασίας, οἱ ὁποῖοι «ἠγάπησαν εὐπρέπειαν οἴκου Κυρίου». Τοὺς συγχαίρομεν ἐγκαρδίως διὰ τὴν εὐσεβῆ μέριμναν καὶ τὴν ἀρχοντικὴν φιλογένειάν των και τους ευχαριστούμε εκ βάθους καρδίας.

Ἑορτάζοντος σήμερον τήν μνήμην τοῦ Ἰσαποστόλου Μ. Κωνσταντίνου, ἄς ἐνθυμηθοῦμε, πρὶν κατακλείσωμεν τὸν λόγον, ὅτι μετὰ ἀπὸ τὸ ὑπερ-φυὲς ἐκεῖνο ὅραμα τοῦ «Ἐν τούτῳ νίκα» παρὰ τὴν γέφυραν Μίλβιο, ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἥλλαξεν ἄρδην τὰ δεδομένα, ἐξήγαγε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰς κατα-κόμβας, ἠλευθέρωσε τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν ὑπηκόων του, κατέστησε φιλανθρωποτέραν τὴν κρατικὴν νομοθεσίαν, ἐτίμησε τὴν Ἀναστάσιμον ἡμέραν, θεσπίζων τὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς, ἐλάμπρυνε τὴν χριστιανικὴν λατρείαν διὰ τῆς ἀνεγέρσεως πλείστων μνημειακῶν ἱερῶν Ναῶν εἰς κάθε σημεῖον τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀνεζήτησε μετὰ τῆς Μητρός του καὶ εὗρε τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐσεβάσθη τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱεραρχίαν καὶ ἐτίμησε πολυτρόπως τὸν θεσμὸν τῶν Ἐπισκόπων, περιεθρίγκωσε τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ εὐσεβοῦς Δόγματος διὰ τῆς συγκλήσεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἁγίας Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἄλλα ὅσια πολλά, ἀναδειχθεὶς «ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολος» καὶ ὑπογραμμὸς φιλοχρίστου ἄρχοντος! Εἴθε τὸ παράδειγμά του νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς διὰ τῆς τιμίας καὶ ἐλευθέρας ψήφου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκλεγησομένους σήμερον νέους ἐκπροσώπους του εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἡμεῖς εὐχόμεθα, προσευχόμεθα καὶ ἐκ προοιμίου εὐλογοῦμεν, προσδοκῶντες τὰ βέλτιστα διὰ τὸν εὐλογημένον Λαὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος!

Ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, Ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ προσφιλέστατα, τὴν χάριν καὶ τὸν φῶς τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ! «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ἡμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου» (Ρωμ. ιε΄, 13). Ἀμήν.